

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200639
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012200639.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: OBEC CHOTČA, Chotča 3, zast. advokátkou JUDr. Marta Maruniaková, sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, sídlom Dunajská 68, P.O.BOX 58, 820 04 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 263-6000/2012-ON/88 zo dňa 13. marca 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 4S/67/2012-28 zo dňa 18. októbra .2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S/67/2012-28 zo dňa 18. októbra 2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku 66,- € a trov právneho zastúpenia vo výške 323,50 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že v danom prípade si žalobca nesplnil svoju povinnosť uloženú v § 138 ods. 10 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVO“), načo žalovaný prerušil konanie o námietkach a nariadil žalobcovi doručiť písomné vyjadrenie k námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnú dokumentáciu v origináli v lehote 10 dní. Na základe § 139 ods. 1 písm. a/ ZVO, vyplýva, že na uplatnenie predmetného oprávnenia žalovaného musia byť splnené 2 zákonné podmienky a to: 1. Postupom kontrolovaného bol porušený zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Z napadnutého rozhodnutia a z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa dopustil porušenia zákona, keď žalovanému v určenej lehote nedoručil vyjadrenie k námietkam a súčasne kompletnú dokumentáciu v origináli. Nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že vyjadrenie nemohol doručiť z dôvod, že námietky doposiaľ od dotknutej osoby neobdržal a z tohto dôvodu žalovanému nepredložil požadovanú

dokumentáciu. Splnenie druhej podmienky pre postup žalovaného zo spisu nevyplýva. Z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom žalovaný zistil splnenie druhej podmienky na postup podľa § 139 ods. 1 písm. a/ ZVO a to okolnosťou, že porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. Žalovaný nielen neskúmal, akým spôsobom mohlo vytýkané porušenie žalobcom ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, svoju úvahu o tejto možnosti ani nerozvedol v napadnutom rozhodnutí.

Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanoveniami § 137 ods. 1, § 136 ods. 1 a 6, § 138 ods. 1 až 10, § 139 ods. 1 písm. a/, § 145 ods. 1 až 3 ZVO.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v súlade s § 240l ods. 2 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) odvolanie a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že najvyšší súd žalobu zamietne. Uviedol, že krajský súd prekročil rozsah žaloby, v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Sžp/17/2011 zo dňa 30.04.2012, č.k. 2Sžp/23/2011 zo dňa 22.08.2012. Žalovaný sa nestotožňuje ani s právnym názorom krajského súdu, pretože pokiaľ ide o § 138 ods. 10 ZVO a § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO, z ustanovení zákona vyplýva, že povinnosť žalovaného je obligatórne rozhodnúť podľa § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO. Preukázanie zásadného vplyvu pri nedoručení dokumentácie, podľa § 138 ods. 10 v spojení s § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO sa nevyžaduje.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom konania je rozhodnutie žalovaného č. 263-6000/2012-ON/88 zo dňa 13.03.2012, ktorým žalovaný podľa § 139 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 138 ods. 10 ZVO nariadil zrušiť verejnú súťaž na predmet zákazky „2x7 bytových jednotiek v obci Chotča“ vyhlásenú verejným obstarávateľom, obec Chotča, vo Vestníku verejného obstarávania č. 225/2011 pod značkou 09830-MSP, zo dňa 19.11.2011.

Z administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že na základe námietok, ktoré boli žalovanému doručené dňa 15.02.2012, rozhodnutím zo dňa 22.02.2012 prerušil konanie o námietkach, nariadil žalobcovi ako kontrolovanému, doručiť úradu vyjadrenie k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnú dokumentáciu v origináli do 10 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

Podľa § 138 ods. 10, posledná veta ZVO, ak kontrolovaný nedoručí úradu písomné vyjadrenie k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnú dokumentáciu v origináli

ani v dodatočnej lehote určenej úradom, úrad rozhodne podľa § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO.

Podľa § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO, ak úrad v konaní o námietkach zistí, že postupom kontrolovaného bol porušený tento zákon a porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania, rozhodnutím nariadi zrušiť použitý postup zadávania zákazky alebo súťaž návrhov.

Krajský súd správne v napadnutom rozsudku konštatoval, že žalobca porušil svoju povinnosť uloženú mu v § 138 ods. 10 ZVO, načo žalovaný prerušil konanie o námietkach a nariadil žalobcovi doručiť písomné vyjadrenie k námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnú dokumentáciu v origináli do 10 dní. Žalobca však túto povinnosť nesplnil. Krajský súd bol toho právneho názoru, že pre zrušenie verejnej súťaže ZVO v tomto prípade vyžadoval aj kumulatívne splnenie druhej podmienky v zmysle § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO a to, že porušenie mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania. S týmto právnym názorom sa najvyšší súd nestotožňuje. Pokiaľ ide o nesplnenie povinnosti kontrolovaného subjektu doručiť písomné vyjadrenie k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnú dokumentáciu v origináli ani v dodatočnej lehote, ZVO - § 138 ods. 10, posledná veta hovorí jednoznačne, že úrad rozhodne (nie teda postupuje) podľa § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO. Najvyšší súd má teda zhodne so žalovaným za to, že v tomto konkrétnom prípade sa nepoužije postup podľa § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO (skúmanie porušenie zákona a či malo porušenie zásadný vplyv na verejné obstarávanie), ale povinnosťou úradu je pri nesplnení uvedeného porušenia zrušiť postup zadávania zákazky. Žalobca mal dostatočný priestor na splnenie zákonom uloženej povinnosti a v rozhodnutí o prerušení konania bol jasne a zrozumiteľne poučený o následkoch nesplnenia povinnosti. Je len celkom logické, že za nesplnenie vyššie uvedených povinností je uložený tento typ sankcie, pretože úrad by bez predložených dokladov nemal ani čo preskúmať.

Ďalším závažným pochybením krajského súdu bolo, že sa vôbec nezaoberal žalobnými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe. Žalobca totiž v žalobe (na to poukázal aj žalovaný v odvolaní) vôbec nenamietal porušenie vytýkané krajským súdom. Najvyšší súd síce má za to, že krajský súd môže ex offo preskúmať vždy porušenie ustanovení ZVO (aj keď to žaloba neustanovuje), je však povinnosťou krajského súdu vždy sa zaoberať žalobnými námietkami žalobcu, čo sa v tomto prípade nestalo vôbec a robí to napadnutý rozsudok v tejto časti nepreskúmateľným.

Týmto postupom súdu došlo k závažnému pochybeniu, ktorým došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, garantované ako právo na súdnu ochranu v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavy“) a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej aj „dohovor“).

Podľa článku 46 ods. 1 ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 6 ods. 1 dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (rozhodnutie ústavného súdu sp.zn. I.ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto (každý) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (rozhodnutie ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 7/08).

Je potrebné zdôrazniť, že bolo povinnosťou krajského súdu náležite posúdiť dôvody (námietky) žalobcu uvedené v žalobe. Takéto procesné pochybenie krajského súdu - nesprávny právny názor ohľadom výkladu ustanovení § 138 ods. 10 a § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO a nevysporiadanie sa so žalobnými

námietkami sú podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. dôvodom, pre ktorý musel odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozsudok postihnutý tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považovaný za správny.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu zaoberať sa všetkými žalobnými námietkami žalobcu a rozhodnúť v súlade s právnym názorom najvyššieho súdu ohľadom výkladu ustanovení § 138 ods. 10 a § 139 ods. 2 písm. a/ ZVO. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.